

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתור

גליון פרשת מקץ תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCiKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

הַקָּשֶׁר בֵּין אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לַחֲנֻכָּה, מְבֹאֵר מִדּוּעַ בְּכָל הַתַּנ"ךְ אָנוּ מוֹצְאִים מְקוֹם אֶחָד שֵׁשׁ רְצָף אוֹתִיּוֹת פִּי"ךְ אֶחָד שֶׁמ"ן בַּפְּתוּב עַל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (סוּכָה נב:) "וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שְׁבָעָה רַעִים וְשִׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם". מֵאֵן נִינְהוּ "שְׁבָעָה רַעִים", דָּוִד
בְּאִמְצַע, אָדָם, שֵׁת, וּמִתּוֹשֶׁלַח מִימִינוֹ. אַבְרָהָם, וַיַּעֲקֹב, וּמֹשֶׁה מְשֻׁמָּאֵלוֹ. וּמֵאֵן נִינְהוּ "שִׁמְנָה נְסִיכֵי אָדָם" יֵשׁוּ,
וְשָׂאוֹל, וְשִׁמּוֹאֵל, וְעִמּוֹס, צְפַנְיָה, חִזְקִיָּהוּ, וְאֱלִיָּהוּ, וּמִשִּׁיחַ. רֹאִים שְׂאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא הוּא מְשֻׁמּוֹנָה נְסִיכֵי אָדָם שֶׁמֵּאִיר
בָּהֶם אוֹר הַשְּׁמִינִי שֶׁל חֲנֻכָּה. וְכֵן מְצִינּוּ אֶצֶל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא שְׁעֵשָׂה לְאִשָּׁה הַצְּרַפְתִּית גֵּס בְּצַפְפַּחַת הַשְּׁמֹן כְּמוֹ בְּגֵס חֲנֻכָּה

שֶׁהַשָּׁמֶן לֹא חָסַר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מ"א יז, יג) "וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלֶיהָ אֵל תִּירָאֵי בָאֵי עֲשֵׂי כַדְבָּרְךָ אֲךָ עֲשֵׂי לִי מִשָּׁם עֲגָה קִטְנָה בְּרֹאשׁוֹנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלֶךְ וּלְבָנֶיךָ תַעֲשֵׂי בְּאַחֲרֹנָה: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּד הַקָּמַח לֹא תִכְלָה וְצַפְחַת הַשָּׁמֶן לֹא תִחָסֵר עַד יוֹם תַּת יְהוָה גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאָדָמָה: וְתִלְךָ וְתַעֲשֶׂה כַדְבָּר אֵלֶיהָ וְתֹאכַל הִיא וְהוּא וּבֵיתָה יָמִים: כִּד הַקָּמַח לֹא כָלְתָה וְצַפְחַת הַשָּׁמֶן לֹא חָסַר כַּדְבָּר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד אֵלֶיהָ".

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שבת כא:): מֵאֵי חֲנוּכָּה דְתַנּוּ רַבָּנָן בְּעֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה בְּכִסְלִיו יוֹמֵי דְחֲנֻכָּה תַמְנֵינָא אֵינּוּן, דְּלֹא לְמִסְפַּד בְּהוֹן, וְדִלָּא לְהַתְעַנּוֹת בְּהוֹן. שְׂפָשְׁפָשׁוּ וְיֻנִּים לְהִיכַל טַמְאוּ כָּל הַשָּׁמָנִים שְׁבַחֲכֵיכֵל, וְכִשְׁגָּבְרָה מַלְכוּת בֵּית חֲשְׁמוֹנָאֵי וְנִצְחוּם, בְּדָקוּ וְלֹא מִצְאוּ אֶלָּא פֶּךָ אֶחָד שֶׁל שָׁמֶן שֶׁהָיָה מִנַּח בְּחוֹתְמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל, וְלֹא הָיָה בּוֹ אֶלָּא לְהַדְלִיק יוֹם אֶחָד, נַעֲשֶׂה בּוֹ נֶס וְהִדְלִיקוּ מִמֶּנּוּ שְׁמוֹנָה יָמִים. לְשָׁנָה אַחֲרַת קְבָעוּם וְעֲשָׂאוּם יָמִים טוֹבִים בְּהַלֵּל וְהוֹדָאָה. כְּמוֹ שֶׁהַחֲשְׁמוֹנָאִים מִצְאוּ פֶּךָ אֶחָד שֶׁל שָׁמֶן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כֶּךָ בְּכָל הַתְּנִיף אֲנִי מוֹצֵאִים מְקוֹם אֶחָד שֵׁשׁ רִצְף אוֹתִיּוֹת פ"ךָ אַח"ד שְׁמ"ן בְּפִסְוִק שְׁנֵאמַר עַל אֵלֶיהָ הַנְּבִיא: (מ"א יט, ב) "וַיִּגַּד אַחָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלֶיהָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֵת כָּל הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב: וְתִשְׁלַח אִיזָבֵל מִלְּאֶדָּךְ אֶל אֵלֶיהָ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ כְּנַפְשׁ אֶחָד מֵהֶם". נִרְאָה לְבָאֵר בְּעַמֻּק הַדְּבָרִים מֵהַ רְמִזָּה אִיזָבֵל לְאֵלֶיהָ עַל פֶּךָ הַשָּׁמֶן שֶׁל חֲנֻכָּה כְּשִׁרְצָתָה לְהַרְגוֹ. לְהַבְנִת הַדְּבָרִים נִקְדִּים בְּדַבְרֵי 'שַׁעַר הַגִּלְגָּלִים' לְהַאֲרִיז"ל (הַקְדָּמָה לב) כְּשִׁחֲזָרָה בּוֹ הַנְּבִיאָה בְּהִיּוֹתוֹ נִקְרָא אֵלֶיהָ הַתְּשֻׁבִי אַחֲרַת שְׁמֹאל, חֲזְרוּ לְהַתְעַבֵּר בּוֹ נָדָב וְאַבְיָהוּא, וְנִשְׁלְמוּ הֵם לְהַתְקַן בְּעֲנֵן הַר הַפְּרָמָל, כְּאֲשֶׁר נָפְלוּ כָּל הָעָם עַל פְּנֵיהֶם, וְאָמְרוּ ה' הוּא הָאֱלֹהִים, וְאִזּוּ נִמְחַל לָהֶם עוֹן שְׁלָהֶם, שְׂקָצְצוּ בְּנִטְיָעוֹת וּפְגָמוּ בְּשִׁכְנָה, וְנִתְקַן זֶה בְּאִמְרָם ה' הוּא הָאֱלֹהִים, וְהִבְנוּ זֶה. גַּם לְפִי שְׁבַתְחָלָה חֲטָאוּ עַל שֶׁהִצִּיצוּ בְּשִׁכְנָה בְּהַר סִינִי וְעַתָּה נִתְקַן בְּנִפְלִית אִפְּסִים שְׁלֹא לְהִצִּיץ בְּאֵשׁ הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם. וְאַחֲרַי שְׁנִתְקַנוּ לֹא הִצְרַכּוּ לַעֲמוֹד שָׁם וְנִסְתַּלְקוּ לָהֶם נָדָב וְאַבְיָהוּא: וְהִנֵּה אִיזָבֵל אֲשֶׁת אַחָב הִיְתָה מְכַשֶּׁפָה גְדוֹלָה, וַיִּדְעָה בְּכַשְׁפֶּיהָ שְׁנִסְתַּלְקוּ נָדָב וְאַבְיָהוּא מִן אֵלֶיהָ אֲשֶׁר עָלִיהֶם נִתְבַּשֵּׁר "הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֵת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" שֶׁהוּא הִיּוֹתוֹ חַי לְעוֹלָם. וְאִזּוּ אִמְרָה לוֹ "כִּי כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ כְּנַפְשׁ אֶחָד מֵהֶם", כִּיּוֹן שְׁנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ גְזַרְתָּ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם. גַּם רְמַז אֶל נָדָב וְאַבְיָהוּא שְׁנִשְׁרָפוּ בְּאֵשׁ הַקְּטֹרֶת, וְזֶה סוּד "כְּנַפְשׁ אֶחָד מֵהֶם". וְכִיּוֹן שֶׁהִרְגִישׁ אֵלֶיהָ שְׁנִאָבַד מִמֶּנּוּ מִתְּנָה זֹו נִתְגַּרָא וּבְרַח לְהַר חוֹרֵב. וְזֶה שְׁכַתּוֹב "וַיִּרָא וַיִּלְךָ לוֹ אֶל נַפְשׁוֹ" רוֹצֵה לֹאמֹר לְפִי שְׁלֹא הִיְתָה רַק נַפְשׁוֹ יַחֲדִית מִפְּנֵי כֶּךָ נִתְגַּרָא מִן אִיזָבֵל. וְאַחֲרַי כֶּךָ חֲזַר לְהַרְוִיחָהּ בְּמַעֲרַת הַר חוֹרֵב פְּעַם אַחֲרַת, עַד שֶׁעָלָה בְּסַעֲרָה

השמיים. ורואים שאיזבל ראתה בכחות הטמאה שאליהו הנביא כבר תקן את נשמות נדב ואביהוא שהיו אתו בעבור נשמות, וכעת שנסתלקו חסרה לו זכותם שנתנה לו חיים, ולכן חשבה שהיא יכולה להרגו. ונבאר בעזרת השם שהאור של **נדב ואביהוא** הוא אור עולם **השמן והשמיני** של **חנכה**, וכשהם הסתלקו רמזה איזבל לאליהו שחסר לו האור של **פך אחד שמן**, וממילא היא יכולה להרגו. ולכן ברח אליהו להר **חורב** לקבל את אור **הפך אחד שמן** שמאיר בהר חורב. והוסיף הרה"ג ר' אברהם ידידיה שליט"א שלכן היא רמזה לו במלת **נפ"ש** דמובא ב'שפת אמת' **שנפ"ש** ר"ת נר פתילה שמן שנקללים בנר חנכה בסוד **"נר ה' נשמת אדם"**.

מצינו בזהר (שמיני לו) **פתח ר' אלעזר ואמר "ויהי ביום השמיני" זכאים הם פהנים שמתעטרים בעטרות של המלך הקדוש, ומשוחים בשמן משחת קדש, מפני שמתעורר שמן עליון שמשקה לכל שבעה, ונמשכים מאותה משחת קדש, ונדלקים ממנו כל אלו שבעה נרות, וזה שמן המשחה הוא כלל כל השבעה, וכלם בו נכללים, כיון שזה השבעה משלים את הפהנים ומעטר אותם ומושח אותם בכל. כאשר הגיעו לכנסת ישראל שהיא שמיני נצטוה אהרן להקריב עגל וכו', ונמצא הפהן שלם הכל בשמונה לבושי כבוד וכו'. רואים שהזהר מקשר את יום השמיני למלואים שבו נסתלקו **נדב ואביהוא לשמן**, ולמדרגה **השמינית**. וכן מצינו בגמרא (גיטין ס.) **שמונה פרשיות נאמרו ביום שהוקם המשכן**. וכן מובא ברבנו בחיי (ריש פ' שמיני) שביום זה היה חבור לשמיני, וכן השלמת מלאכת המשכן היתה לפני כן **בכ"ה בכסלו**, כמובא במדרש (ילקוט מלכים קפד), דיום זה שבו מתחיל **חנכה** מאיר בו אור **השמיני**. וכן **נדב ואביהוא** עם המלים בגימטריא **חנוכה**. וכן מובא בספר 'לקוטי לוי יצחק' שאות **ח'** של **חנכה** מרמזת על יום השמיני למלואים, אותיות **נ"ו** של **חנכה** הן כמנין **נדב**. ואותיות **כ"ה** של **חנכה** הן כמנין **אביהוא**. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (ויקרא קעח) ששרש נשמתם של **נדב ואביהוא** מנצח הוד דאמא שמסמלת את העולם **השמיני**. והחטא היה שהתקשרו לאמא באפן שאינו ראוי. וכן בפרשת 'אחרי מות' יש **שמונים** פסוקים. וכן הכתוב (דה"א ה, כט) **"ובני אהרן נדב ואביהוא" בגימטריא שמיני**.**

כתוב (ויקרא י, א) **"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה וגו', ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה"**. ומצינו במדרש (ספרא שמיני א) **כיצד היתה מיתתו [של נדב ואביהוא] שני חוטים של אש יצאו מבית קדשי הקדשים ונחלקו לארבעה, שנים נכנסו בחטמו**

של זה, ושנים בחטמו של זה "ותאכל אותם" נשמתם נשרפה ולא בגדיהם, נראה לבאר שנדב ואביהוא נשרפו מפח האש של חנכה ששורפת ואינה מכלה את השמן, לכן רק נשמתם נשרפה ונדבקה בנעם העליון ובגדיהם לא נשרפו, וכמו שהבאנו שהאיר שם האור של השמן והשמיני ביום השמיני למלואים והחוטים של אש הם הפתילות שדולקת בהם האש של חנכה. וכן "יבכו את השרפה אשר שרף" ס"ת תור"ה לרמז ששרפתם של נדב ואביהוא היא מאור התורה שהוא אור השמיני של חנכה. ולכן החוטים של אש יצאו מקדש הקדשים, ששם מאיר אור השמיני בבית המקדש, כמובא במהר"ל (נר מצוה' ע' כג) קדש קדשים הוא אחר שבעה וזהו השמיני, כי הנהגת עולם הטבע הוא תחת מספר ז' ומה שאחר הטבע הוא תחת מספר שמונה. ולכן היו מזין שם אחת למעלה ושבע למטה. וכן היו שמונה קרשים בקיר שגובל רק עם קדש הקדשים. וכן מצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (מט) שארץ הקרשים של היכל קדש הקדשים בבית שבנה שלמה, היו חמשים אמה. ורואים קשר בין הקרשים של קדש הקדשים למספר נ' המסמל את השמיני. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תש"ס ע' פה) שמקום הארון אינו מן המדה, דקדש הקדשים הוא שמיני למעלה מן הטבע ומן המדה. וכן ארון אותיות אור נ' אור שבא מהנ' מהשמיני. וכן מצינו בגמרא (יומא עב:) שהארון הפנימי מהג' ארונות שבו היתה מנחת התורה, היתה גבהו שמונה טפחים. ומהאש הזאת של אור השמיני שיוצא מקדש הקדשים יצאו שני חוטין של סוד הפתילות של חנכה ונכנסו בחטמיהם של נדב ואביהוא דהחטם הוא מלשון חוט ומאירים בו אורות הפתור כידוע.

ולכן אליהו ברח מאיזבל להר חורב, כמו שכתוב: (מ"א יט, א) "ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהי' קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב וישן תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישכב: וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהי' אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו וגו'". דהמקום הזה הר חורב הוא המקום שמאיר בו הפך אחד שמן, כמובא בשם הגר"ח מברסק זצ"ל שגס חנכה הנה

בְּאֵשׁ שְׂשׂוּרָפָה רק **שְׁמִינִית** מהשמן בכל יום, ולא היה נס בשמן שהתרבה, דאם היה נס בשמן, זה היה פסול להדלקה, כי זה שמן של נס ולא שמן זית, כעין זה מובא ב'חתם סופר' (שבת כג.) ומוסיף ואומר שהיה עוד נס ביום השמיני שהאש כלתה את השמן, אף שהיא הייתה אש ריחנית שאינה מכלה. והנס הזה היה בהר חורב בסנה שהאש לא כלתה את הסנה, כשם שבסנה האש גרמה ש'**הסנה איננו אכל**', כך בחנכה **השמן לא כלה**, דאש ריחנית דולקת ואינה מכלה, ולכן מצינו כמה רמזים בפרשת הסנה המקשרים את פרשת הסנה לחנכה, ד**סנה** בגימטריא **כסליו**, וכן הכתוב שנאמר בסנה (שם ג, ד) **"וַיֵּרָא הוֹי"ה** **כִּי סָר לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו" ר"ת כסליו**, וכן הכתוב (שם ה) **"שָׁל נִעְלִיד מֵעַל רִגְלִיד" ר"ת שמ"ן**. וכן **סנה** אותיות **הנס**. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמח) **שְׁשָׁמֹן** בא"ת ב"ש **בי"ט** והוא שם קדוש שמסמל את השפעת הבינה. ושם **בי"ט** נרמז בפתוב על **הסנה**: (שמות ג, ו) **"וַיִּסְתַּר מִשֶּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּיט"**. דהאור האלקי שהתגלה למשה בסנה, היה האור האלקי שיירד לגאל את עם ישראל ממצרים, לכן ירד לתוך קוצים, לרמז על האור שיירד לתוך הגלות שנמשלה לקוצים, לגאל את ישראל. וכשם שאור השמיני בחנכה ירד למטה מטה לעמקי הקלפות, כך אור זה שבא מהשמיני ירד לעמקי הקלפות לגאל את ישראל ממצרים. וכן אותיות **נ"ס פ"ד שמ"ן** נרמזות בסנון יחיד בתורה בפסוק שנאמר על **נדב ואביהוא** שהציצו בשכינה **בהר חורב** במתן תורה: (שמות כד, י) **"וַיֵּרָאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רִגְלָיו כָּמַעְשָׂה לְבַנְתֵּי הַסַּפִּיר וַיִּכְעַצֵּם הַשָּׁמַיִם** לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח דו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו".

וְעוֹד טעם נראה לבאר את הקשר בין פרשת הסנה לחנכה. דמובא בפרוש רבי משה נרבוני על 'מורה נבוכים' שהר סיני נקרא **סיני** מלשון **סנה**. כיון ששם הייתה ההתגלות למשה בסנה. ולכן על האבנים הגשמיות בהר סיני מציר סנה. ויוצא שהסנה הוא שרש תורה שבכתב שנתנה בסיני, וכן חנכה היא שרש תורה שבעל פה, לכן יש קשר בין פרשת הסנה לחנכה. וכן המספר המסתתר בין אותיות **חנוכה** הוא **115** כמנן **סנה**. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהכתוב שנאמר על **הסנה**: (שמות ג, א) **"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הַמְּרָאָה הַגָּדֹל"**. דומה לכתוב שנאמר על המנורה, (במדבר ח, ד) **"כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה"**. וכן שמעתי ש**נס פד אחד שמן** בגימטריא **תרי"ג** מצות שנתנו בסיני ביום **החמשים** שהוא סוד **השמיני** אחרי שבע כפול שבע. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שצורת צמח **הסנה** היא כצורת **המנורה**. והשתלשל השם של הצמח **בוצין** מלשון **בוצינא** שהוא **גר**. וכן היו שקראו לזה **פתילת המדבר** כי היו מכינים מעלי הצמח פתילות להדלקת גרות.

מצינו בזהר (תיקונים נא.) "**כי יום נקם בלבי**" זה הוא הלב שבו מאיר אותו שנאמר בו "וּתְרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא", ובו עתיד להתגלות הקדוש ברוך הוא למשה בתורה בגלות האחרונה כמו שבגאלה הראשונה, שנאמר בו "וַיֵּרָא מֵלֶאֱדָיְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ", בראשונה בלבת אש של נבואה, ובגלות האחרונה בלבת אש של התורה. ורואים שהאש של הסנה הייתה לבת אש של התורה שזה האש של חנכה.

המלה "צפחת" מזכרת 7 פעמים בתנ"ך, 3 פעמים מזכרת **צפחת השמן** במעשה שהבאנו עם האשה הצרפתית שהצפחת נרמזת בשמה, 4 פעמים מזכרת **צפחת המים**, אחת אצל אליהו הנביא שה' עשה לו נס והביא לו **צפחת** מים כשברח מאיזבל, ועוד 3 פעמים במעשה דוד ושאול, שדוד לקח את **צפחת המים** מראשותיו של שאול ולא הרגו. נראה דצפח"ת אותיות **צ"ף ח"ת** הינו **השמן** שהוא סוד **שמיני** שנרמז באות **ח"ת צף** על **המים**, דעולם השמן והשמיני הם בבחינת מקיפים, כמו שמן שצף על המים ואינו חודר בפנימיות העולם. ולכן מזכרת **צפחת 7 פעמים** בתנ"ך על **שמן ומים**, כי מספר **שבע** מתחבר למספר **שמונה** פיזוע שהאות **ח"ת** בספר תורה נכתבת על ידי שתי אותיות **ז"ן**, והחבור של **הז"ן לחי"ת** הוא סוד החבור של **השמן למים** שנרמז בצפח"ת **צ"ף ח"ת**. וכן מובא בשם המהר"א מפעלזא זצ"ל לשים בנר מים מתחת לשמן, לרמז שהשמן והמים מסמלים חכמה ויש קשר ביניהם. כי **השמן** מסמל את החכמה העליונה בסוד **מים העליונים** שנקראים **שמים** בגימטריא **שמן**, וכמו שכתוב "**כונן שמים בתבונה**" והתבונה היא סוד **השמיני**

שמחבר לחכמה שהוא **השמן**, והמים מסמלים את החכמה התחתונה שיש במים התחתונים. ולכן **הצפחת שמן** מזכרת אצל אליהו הנביא שהיה לו חבור לשמן, והצפחת מים מזכרת גם אצל אליהו וגם אצל דוד ושאול, כי **הצפחת מים** מסמלת את **המלכות התחתונה** בסוד אות ה' אחרונה של שם יהו"ה, והצפחת שמן מסמלת את **המלכות העליונה** בסוד אות ה' ראשונה של שם יהו"ה, ואלהיו מחבר את השמן למים להאיר למטה מטה מתחת לעשרה טפחים בסוד האור של חנכה, לכן מזכרות אצלו גם **צפחת השמן** וגם **צפחת המים**. וכפי שרואים שאלהיו עשה נס גם בכד הקמח שמסמל את המלכות למטה.

וכן מובא בספר 'עטרת ישועה' (מועדים יום ב' דחנוכה) **חנכה** הוא ברזא דחנוך מט"ט, והמנוחה היא בחינת מלכות רזא דאליהו. וכן מובא בספר 'פרי צדיק' (חנוכה ג) מסדר הפסיקתא נראה שהיה זה הפרשה ד'ויקח אליהו שתים עשרה אבנים" הפטרה לשבת חנכה לפי מנהגם, ויש להבין שיכות ענין אליהו בהר הפרמל לחנכה בשלמא נרות דזכריה ונרות דשלמה שאנו מפטירין על פי הגמרא שיכין לחנכה שהיה הנס גם כן בנרות המקדש. ולפי דברינו מבאר הקשר של אליהו הנביא לחנכה ובפרט המעשה של אליהו בהר הפרמל שהוריד את אור השמיני למטה מטה להאיר במלכות שהיא בסוד י"ב אבנים, וזה היה בלח העבור של נשמות נדב ואביהוא שהתעברו בו באותו זמן שהם משרש הפך אחד שמן כדלעיל.

כתוב (שמות טז, לא) **"ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש"**. ומבאר הרשב"ם שם **"כצפיחית" אין לו חבר אבל צפחת מים כלי הוא**. ונראה לבאר על פי דברינו מה הקשר בין צפחית לצפחת שלכאורה אין קשר בין הצפחת שהיא כלי לצפחית שהיא עגה, אלא כיון שהצפחת מסמלת את הכלי של השמן והמים שהשמן צף על המים בסוד **צ"ף ח"ת** ויש נגיעת חבור בין המים לשמן, כשמכניסים באמצע אותיות צפחת את האות יו"ד שמסמלת את הכתר ששם מערבבים השמן והמים לפני שנופרדו להיות מים עליונים ותחתונים, מקבלים עגה שמערכת משמן ומים וקמח ששמה צפחית. ולכן המלה צפחית כתובה במקום יחיד בתנ"ך בפסוק שהבאנו על הפון: **"וטעמו כצפיחת בדבש"**, כי הפון היה בבחינת לחם היוצא מן הארץ העליונה המרמזת על אמא עלאה המסמלת את השמיני, וירד לתת מזון בארץ למטה שהיא בסוד **דבש** כידוע, בסוד **עוגה** שמאחדת את השמים והארץ, לכן כתוב על הפון: (במדבר יא, ח) **"והיה טעמו כטעם לשד השמן"**. וכן הכתוב (שמות טז, ד) **"הנני ממטיר לכם לחם מן השמים"** בגימטריא שמן, וכן מן הוא מלשון שמן, וכן מ"ן ר"ת מן נר"ן. ולכן מופיעה הלשון עגה

עגות וכדומה **7** פעמים בכל התנ"ך דומה **לצפחת** שמופיעה **7** פעמים בכל התנ"ך, וכפי שבארנו שהמספר **7** מתחבר למספר **8** והצפחת והצפחית מסמלים את החבור הזה. ולכן כל מעשה אליהו הנביא שעשה **נס בצפחת השמן** וכד הקמח היה בשביל להכין **עגה**, וכמו שכתוב שם: (מ"א יז, יב) "ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בפד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: ויאמר אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם **עגה** קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל פד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת יהוה גשם על פני האדמה: ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל [הוא והיא] היא והוא וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו". רואים כאן שנוי מהקרי לכתוב, שלפי הכתיב כתוב **"הוא והיא"** ולפי הקרי קוראים **"היא והוא"** ויש רמז על היחוד העליון שהתעורר שם בתוך העגה הזאת, שאליהו הנביא השיק שמים לארץ. וזה גם סוד הסופגניות של חנכה שמחברים שמן עם מים וקמח יחד לחבר שמים וארץ בימים המסגלים לך. והוסיף הרה"ג ר' חיים שיפמן שליט"א שאליהו הנביא שהיה מזרע גד נרמז בכתוב בו מזכרת הצפחית של המן: "והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפחית בדבש".

וכן צפחת השמן בגימטריא **קץ תשפ"ד** בו אנו מצפים לזכות שוב לאור הגנוז שמאיר בחנכה שהוא אורו של משיח, האור של שם אהיה שממנו הגאולה העתידה. וכן ההפרש בין הגימטריא של **צפחת השמן** לגימטריא של **צפחת המים** הוא **300** כמנין **קנק"ן** רמז לקנקן שמן של חנכה שמחבר בין צפחת השמן לצפחת המים. וכן **צפח"ת מ"ם** נרמז ברצף אותיות בכתוב על **ביאת המשיח**: (מלאכי ג, א) "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם תפצים הנה בא אמר יהוה צבאות". וכן **צפחית** מרמזת על **צפית** לישועה. וכן **צפחית** בגימטריא **מלחמת גוג ומגוג**. ובגימטריא **נס פח שמן**.

מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' מט) שבלדת יצחק נרמז משיח. ד"אשוב אליך כעת חיה" בגימטריא שם **אצמיח קרו לדוד**. וכן **משי"ח** מרמז בכתוב (בראשית יח ד) "למועד אשוב אליך כעת חיה", בדלוג ה' אותיות, ואות ה' מסמלת את המלכות. וגם שם מזכרות **העוגות** בכתוב: (בראשית יח, ו) "מהרי שלש סאים קמח לוישי ועשי עגות" ס"ת **משי"ח**. וכן מובא בספר 'בני יששכר' ש"ועשי" בגימטריא **דוד בן ישי**, [שפ"ו]. דאברהם רמז שכאן נמצא המלאך שנמצא בדרך להציל את לוט כדי להביא את המשיח, וממלא צריך לכבדו פראוי, ולהכין שלש סאים קמח סלת וכו'. וכן **"עגות"** ר"ת תורה עבודה וגמילות חסדים. היינו שצריך להעלות מיין נוקבין לזכות למשיח. וכן רואים מסדר הפרשיות ששרש דוד בא לעולם

יחד עם יצחק, דבנות לוט נתעברו לאחר הפיכת סדום, ומיד אחר כך נתעברה שרה ביצחק. וכן מובא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (פ' וירא ע' נח) כמו שמאברהם יצא יצחק, כן יצא מלוט יצחק, ק"ץ ח"י, דהינו המשיח בסוד "חיים שאל ממך נתתה לו", ובסוד "דוד מלך ישראל חי וקיים". וכן מצינו בגמרא (קידושין לח.) עוגות שהוציאו ממצרים טעמו בהם טעם מן.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (פנחס קפט) "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו'". שלשה קנאות, נזכרו בפסוק זה, והם, בקנאו, א'. קנאתי, ב'. בקנאתי, ג'. והם אלו אה"ה במלוי הה"ו, בגימטריא קנ"א. ושם אה"ה ברבועו, כזה, א"פ א', ה"פ ה', י"פ י', ה"פ ה', בגימטריא קנ"א. ושם אלה"ם ואדנ"י, בגימטריא קנ"א. רואים שהסוד של קנאת ה' שהיתה אצל פנחס שהוא אליהו באה מהאור של שם אה"ה שמסמל את השפעת אמא עלאה היינו אור השמיני של חנוכה. וכן פרשת פנחס היא הפרשה השמינית מתחלת חמש במדבר. וכן פנחס בגימטריא שמונה פעמים שם הו"ה. וכן שמעתי שפנחס אותיות נ"ס פ"ח, הינו נס פד השמן נרמז בשמו של פנחס שהוא אליהו כדלעיל. וכן מצינו בגמרא (ברכות נו:) הרואה פנחס בחלום פלא נעשה לו. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שאליה"ו נרמז בקנאה של פינחס. (במדבר כה, יג) "תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל".

שמונה אותיות של לשון הגמרא פ"ך אח"ד שם"ן מופיעות בנוטריקון יחיד בתנ"ך בנבואת יחזקאל הנביא על מפלת צור בארץ הלבנון.

בימים י"ד וט"ו באב תש"פ השתלשל שהתפוצץ בבירות בירת לבנון מחסן ובו חמר שנקרא אמוניה והרס רחובות שלמים עם עשרות הרוגים ואלפי פצועים. ובארנו שה' הורס את הלבנון דקלפה, כדי להביא לנו את הלבנון דקדשה, בית המקדש שנקרא לבנון. ולכן ה"ר הבי"ת מרמז באות השניה בפתוב (תהלים כט, ה) "קול הוי"ה שבר ארזים וישבר הוי"ה

את ארזי הלבנון". וכמו שכתוב על בית המקדש: (שיה"ש ז, ה) "אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק". ומצינו במדרש (שיה"ש ז, יא) "אפך כמגדל הלבנון" זה בית המקדש. וכן בית המקדש נבנה מארזי הלבנון.

כתוב (יחזקאל כו, א) "ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע". ומצינו בגמרא (פסחים מב:) "אמלאה החרבה", אם מלאה זו חרבה זו, ואם מלאה זו חרבה זו. רב נחמן בר יצחק אמר, מהכא "ולאם מלאם יאמץ". ומבאר רש"י "אמלאה החרבה" רישא דקרא "יען אמרה צור לירושלים האח וגו'", אתמלא מן חרבנה של ירושלים. וכן מובא ברש"י (בראשית כה, כג) כשזה קם זה נופל וכו', לא נתמלאה צור אלא מחרבנה של ירושלים. ויתכן שהעיר בירות של היום היא העיר צור המקראית שהיתה עיר בירה באותם ימים, כפי שמוכח על חירם מלך צור. וכן צור קשור עם הגאלה, כמו שכתוב: (תהלים יט, טו) "ה' צורי וגאלי". וכן אומרים בתפלה: צור ישראל קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך יהודה וישראל. וכן בברכות המילה: אל חי חלקנו צורנו. צוה להציל ידידות שארנו משחת.

כתוב (ישעיה י, לד) "והלבנון באדיר יפול: ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה". ורואים שהנביא מסמך את ביאת המשיח לנפילת הלבנון. והמדרש (איכ"ר א, נא) דורש את סמיכות הפסוקים על זמן החרבון, שאחרי חרבון בית המקדש שנקרא לבנון, נולד משיח. ושמעתי שאפשר לפרש אותו ענין על זמנו שנפילת קלפת הלבנון, תביא את לדת משיח וגאלת ישראל שעל זה ממשיך הפסוק: "ויצא חטר מגזע ישי".

שמעתי מהרה"ג ר' א. ל. א. שליט"א שיש רמז בכתוב על מפלת צור: (ישעיה כג, יז) "והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה: והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן פי ליושבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק". ורואים כאן שמפלת צור תהיה אחרי שבעים שנה של חבלי משיח, שאז אנו בזמן של לדת משיח ופתיחת דלתי לדת. ולכן כתוב "לא יאצר ולא יחסן" כפי שמבאר המצודות דוד: "לא יאצר" לא יונח הרוח בבית האוצר. "ולא יחסן" כפל הדבר. "פי ליושבים" רוח סחרה הקדיש לכהנים היושבים לפני ה' בבית המקדש. "לאכל לשבעה" להיות להם למאכל עד כדי שביעה ולכסות חזק וחשוב. "ולמכסה" ולכסות. "עתיק" ענינו חזק וחשוב וכן "הון

עתק". ורואים שישעיה הנביא קלל את **המחסנים** של צור, כמו שהשתלשל שהתפוצצו להם מחסני הנשק. וגם ראש הנחש **חסן** נסרלה נרמז במלים "ולא יחסן".

מובא בספר 'שערי אורה' (שער ח) שספירת הבינה שמסמלת את העולם השמיני שמשם באה הגאולה, נקראת בשם **לבנון**. וכן מובא בפרוש ה'מתוק מדבש' על הזהר (חיי שרה קלב) **שלבנון** נטריוקון **ל"ב** נתיבות חכמה, **נו"ן** שערי בינה. ולכן השתלשל פצוץ במחסן **אמוניה** רמז על עולם השמיני, שנקרא עולם **האמונה**, כמובא בזהר חדש (תיקונים קכ). ומסטרוא דעלת כל עלאין איתקריאת שכינתא אמונה דישראל. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תש"ס ע' קלה) שאמונה שהיא למעלה מהדעת, מתקשרת עם עולם הבינה השמיני שהוא למעלה מהדעת. וכן נראה דאמונה היא מלשון **אם** המרמזת על **אמא** עלאה המסמלת את השמיני. וכן **שמונה** אותיות של לשון הגמרא על גס חנכה: **פ"ך אה"ד שמ"ן** מופיעות בנטריוקון יחיד בתנ"ך באות שניה בנבואת יחזקאל הנביא על מפלת צור. ומובאות תחלה המעלה והחשיבות שהיו לצור ומה שהיו מקבלים מכל מדינות העולם. ובפתוב על מה שהיו מקבלים מארץ ישראל, הינו וניקתם מהקדשה של ארץ ישראל, מופיע הרמז שגם מסתים במלה **שמן**: (יחזקאל כז, יז) "יהודה וארץ ישראל המה רכליו בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך". והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שכל מלות הרמז: "יהודה וארץ ישראל המה רכליו בחטי מנית ופנג ודבש" בגימטריא **פד שמן אחד מתתיהו תשפ"ד** וכן מתתיהו פהו גדול בגימטריא קץ ה'תשפ"ד.

שמעתי בשם אחד מגדולי המקבלים שליט"א בענין בנית הארץ בימינו דרך הציונות ומדינת ישראל, וגם דרך הישמעאלים שבונים את הארץ מהכסף שקבלו מכל העולם בגלל הסכמי אוסלו וכו', שכל זה הוא סוד הנסירה שבאה קדם הגאולה שהיא בסוד הנשואין. דנסירה היא בחינת אבא ואמא שמכנים את בתם לנשואין, והאור של אבא יורד ישר לבת שהיא בחינת מלכות שהוא אור שמאיר **בחנכה** וידוע שהשתלשל בסמלה של **מדינת ישראל** ציור **המנורה**. והנסירה נקראת בגני המלכות. וכן בנית הארץ וכו' היא הכנה לגאולה שנעשית גם דרך הקלפות, ואותה הכנה שעושים הציונים, עושים גם הישמעאלים. כפי שידוע שהישמעאלים התחילו לבנות את עריהם רק במאה שנים האחרונות כמו היהודים. והכנה לגאולה היא לא אתחלתא דגאולה כמו שאחרים טענו, כמו שצחצוח המנעלים לשבת אינו אתחלתא דשבת, ואין כאן המקום להאריך.

ולפי זה מבאר שקדם גאלת בית שני היתה נסירה בגס פורים בסוף השבעים שנה של גלות בבל בסוד סיום הנסירה, כמובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל על פורים. וכן מדינת ישראל היא בסוד הנסירה בתוך השבעים שנה של חבלי משיח. ולכן

הקלפה שמלבישה על מדינת ישראל ונלחמת בה היא קלפת נסרל"ה מלשון נסיר"ה לרמז שאנחנו בתקופת הנסירה. וכשיבוא הסוף של הקלפה הזאת נדע שהגיע הסוף גם למלכות הערב רב, ואנחנו עוברים מנסירה שבה יש אחיזת הקלפות, ליחוד פנים בפנים והתגלות מלכות ה' בעולם. וכן חיזבאלה בגימטריא שם ס"ג שמסמל את אמא, כי הם קלפה שיונקת מאמא שבלבנון. והוסיף הרה"ג ר' יהושע א. שליט"א שחסן נסרלה נרמז בכתוב שקשור לנסירת הארזים: (עמוס ב, ט) "אשר פגבה ארזים גבהו וחסן הוא פאלונים". וכן חס"ן ר"ת חירם, סנחריב, נבוכדנצר, שרש"י מקשר אותם יחד בענין גאותם: (דברים ז, ז) לא כנבוכדנצר שאמר אדמה לעליון, וסנחריב שאמר מי בכל אלהי הארצות, וחירם שאמר "אל אני מושב אלהים ישבתי". וכן שמעתי שנסרלה בגימטריא ארמילוס ששייך למלכות פרס ונלחם במשיח. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שארמילוס נרמז בסגנון אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק שמדבר על מלחמת הפלשתים שהרגו את שאול, שהביא למלכות דוד, ורואים משני הצדדים בפסוק סגנון אותיות תשפ"ד: (דבה"א יב, כ) "וימנשה נפלו על דוד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול".

נראה דלכן נסור הארזים לבנין בית המקדש היה מהלבנון, כיון שהנסירה נעשית על ידי אבא ואמא, לכן השתלשל נסור הארזים לבנין בית המקדש בסוד "ויבן ה' אלהים את הצלע", כי "הוי"ה אלהים" שבונים ומנסרים הם אבא ואמא, והנסירה שהיא בסוד בנין הנוקבא והמלכות, היינו בנין בית המקדש, באה מהלבנון שמסמל את אבא ואמא. ולכן חירם מלך צור ספק את הארזים, כי חירם מרמז על מצב חרום סוד הנסירה שממנה כל הדינים שגורמים מצב חרום, ואחיזת הקלפות.

ביחוד אדם וחוה היו שני חלקים, קדם הייתה נסירה שה' בנה את הצלע לאשה, ואחר כך היה היחוד, וכן הכתוב (בראשית ב, כב) "ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם בגימטריא קץ. וכן "הצלע" מרמז על הצלת ע' שנים של חבלי משיח. ומרמז בזהר (בראשית כח) "ויבן ה' אלהים את הצלע", כמו שנאמר "ולצלע המשכן השנית". צלע ודאי מצד של חסד לבן, משם נקראת לבנה. ויסגור בשר תחתנה בשר שהוא אדם מצד הגבורה ונכלל בשניהם. באותו זמן "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני". וכן "הצלע" ר"ת הכתוב (ירמ' ל, ז) "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", וכן "ועת צרה" עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא תש"פ. וכן מצינו בזהר חדש (בלק סח: עם פירוש 'מתוק מדבש') שהזווג הראשון של אדם וחוה אחרי הנסירה הוליד את נשמת המשיח.

וכן בארנו במאמר 'סוד החצי' שבמגלת אסתר לא מזכרת הלשון **ארץ**, רק **מדינה** שהיא מלשון **דין** והיא בגימטריא **חצי**. לרמז על סוד הנסירה שמנסרת את חצי הדינים. וכן בארנו שלא מזכרת כלל המלה '**ישראל**' במגלת אסתר, ד'ישראל' מסמל את זעיר אנפין, שהיה ישן בכל תקופת פורים בבחינת התרדמה שה' הפיל על אדם הראשון כשבנה את תוה. וממילא 'ישראל' כביכול אינו קים במגלת אסתר. וכך השתלשל בגשמיות גם בזמננו שיש מדינה דרך הקלפות שהיא בסוד הנסירה שמכינה את הגאלה, ואף על פי שנתנו למדינה שם ישראל, הישראל האמתי נמצא בתרדמה, כמו בתקופת פורים. וכן פור נרמז ב'בלפור' שעל ידו התחילה המדינה פדוע, והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשלה בקום המדינה **תכנית החלקה** שמרמזת על **החלקה והנסירה**. וכן **חלקה** נרמזת בכתוב על הנסירה: "פי מאיש לקחה זאת". וכן **ימ"י הפורי"ם** במלוי האותיות **י"ד מ"ם יו"ד ה"א פ"א ו"ו ר"ש יו"ד מ"ם** בגימטריא גדולה **1949** השתלשלות השנה הלועזית של הקמת המדינה אחרי מלחמת השחרור.

השתלשל מלוי הסופגניה ברבת תות.

בג"א על חד גדיא מובא שחתול מסמל את ספירת המלכות. וכן מצינו בגמרא (עירובין ק:) **למדנו צניעות מחתול**. וצניעות שיכת בעקר לאשה המסמלת את ספירת המלכות, וכן מצינו שהלשון **חתול** היא **כריכה בבגדים**, שהוא ענין של צניעות, כמובא ברש"י (יחזקאל טז, ד) "**והחתל**" לשון **כריכה בבגדים** וכן "**וערפל חתלתו**" הוא שמלפפין את הולד. והעכבר מסמל את היסוד דקלפה, שהוא הלעמט זה של הצדיק דקדשה, כמובא בספר 'אדיר במרום' לרמח"ל (ח"ב מאמר ז' מלכין) **והעכבר אומר בפרקי שירה "ואתה צדיק וכו"**, פי הצדיק בהיותו שולט, נאמר "**וצדיק חונן ונותן**", והדיו הפך זה, **נקרא עכבר, עכברא דשכיב אדינרי**, [ואינו משפיע], **ותראה שבצדיק תלויה הזכירה**, והעכבר הוא ממש המשפח, כמו שפרש בגמרא. **ותראה שהצדיק אוכל את הראוי לו דוקא**, פי אינו נהנה אלא מדבר מתקון, ומקבל הנאה ממעשיו. אבל העכבר אינו אוכל, אלא מפסיד בלא הנאה. ועל פן קרויים עכברי רשיעי שהוא ממש הפך ענין הצדיק. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' **שעכב"ר** הוא אותיות **אבר"ך** השם של יוסף היסוד, פי אותיות אל"ף וע"ן מתחלפות. וכן רואים בכתוב (ש"א ו, ד) שהפלשתים שלחו עכברי זהב לכבוד ארון הברית המסמל את היסוד. וכן **עכבר קשור** וגר בתוך חור המסמל את יסוד הנוקבא. וכן אותיות **חתול** נרמזות במלכו"ת, פי ח' וכ' מתחלפות. וכן **גאלה חתול ועכבר** עם המלים בגימטריא **תשפ"ד**, פי בשנה זו יחזר היחוד בעז"ה. וכן **חתול** בגימטריא

מקדש שמסמל את מקום היחוד. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שהשתלשל השם של **חתול** באידיש **קץ** מרמז על **קץ** הגאולה. ובאנגלית שם החתול **קט** בגימטריא **דוד המלך**, או **מגן דוד** עם המלים. ובדרך צחות שמעתי מהרה"ג ר' י. ג. שליט"א ש**חתול** בגימטריא **אמת** עם האותיות, לכן צועקים לו **קישטא** שפרושו **אמת**. ומבאר לדברינו כיון שהמלכות היא בסיים קו האמצע שנקרא **אמת** ויש פאן רמז על **קץ האמת**.

וכן מספר על האדמו"ר רבי שלמה מזוועהיל זצ"ל שהיו חתולים מסתובבים בביתו והיה דואג להם ומאכילם, אמרו עליו שהיה בבחינת יסוד שבסוד, ונפטר ביום יסוד שבסוד של ספירת העמר. וכן אמרו על האדמו"ר ר' ישעי' מקרעסטיר זצ"ל שתמונתו היא סגולה להבריח עכברים פידוע, שהיה בבחינת יסוד שבסוד. וכן החתול אומר בפרק שירה "ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד **פלותם**" אותיות **מלכות**. וכן מצינו ברש"י (שבת קכח:) שהחתול אוכל נחשים, ואינו מפחד מהארס שלהם שאינו מזיק לו. ורואים שהיא סמל למלכות דקדשה שהיא בחינת **משיח** שמתגבר על ה**נחש**. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שחתול נקרא בלשון הגמרא **שונרא**, אותיות **ראשון**. ומצינו במדרש (שמו"ר טו, א) **ציון נקרא ראשון**.

מצינו בגמרא (בכורות ח.) **תנו רבנן תרנגלת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן לזו, פלב לחמשים יום וכנגדו באילן תאנה, חתול לחמשים ושנים יום וכנגדו באילן תות**. ורואים שאילן התות הוא מקביל של החתול באילנות, והתות מרמז על **המלכות** שנקמזת באות **ת**, והאות **ו'** באמצע מסמלת את **היחוד**. וכן האותיות **ת"ו** נמצאות באמצע חתו"ל, וכן הצבע **האדם** של התות מסמל את **המלכות**. וכן דברי הגמרא שהחתול מוליד ל**נ"ב** ימים, וכנגדו באילן תות שמוציא פרותיו ל**נ"ב** ימים, מרמז על ספירת **המלכות** שהיא בסוד שם הו"ה במלוי **ב"ן**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שתות **שדה** עם המלים והפולל בגימטריא **"שמע ישראל הו"ה אלהינו הו"ה אחד"** סוד היחוד השלם. וכן **תו"ת שד"ה** נרמז ברצף אותיות בלדת שרש **מלכות בית דוד**: (רות ד, טז) "ותקח נעמי את הגיד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת". וכן **חתול** אותיות **חלות** שמסמלות את **המלכות**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שחתול מילל **מי – יהו**, כיון שהוא בחינת **מלכות** שמקבלת את השפע **מהאמא** שמשפיע לפרצוף ז"א, בסוד **מי** שמשפיע ל**יה"ו**.

בארנו את הטעם למנהג ישראל לאכל בחנכה מאכלים מטגנים בשמן, לסמל את החבור לשמן ולשמיני בימים אלו. וכן מובא ברש"י (מנחות קד: ד"ה חמשה) **כל מידי דאית בה שמן קרי טגון**, וטגון בגימטריא **בינה** המסמלת את **השמיני**, וכן עסה מטגנת נקראת בתורה רקיק, ו**רקיק** בגימטריא **שמיני**. וכן שמות החדשים מקורם מהשפה הפרסית העתיקה כמובא

ברמב"ן (שמות יב, ב), ומשמעות השם **כסליו** היא עבה וְשֶׁמֶן, כִּינּוֹן שֶׁחֲדָשׁ כֶּסְלֵיו שֶׁמֶן וּמִבְרָךְ בְּגִשְׁמִים. וְכֵן לְבִיבָה מְרֻמָּזת על ל"ב נתיבות חֲכָמָה שֶׁקְשׁוּרִים עִם הָאוֹר שֶׁל חֲנֻכָּה. וְכֵן בְּשִׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה יֵשׁ 192 שְׁעוֹת כִּמְנַן בְּצ"ק. וְכֵן שְׁמַעְתִּי רִמָּז מֵהֵרָה"ג ר' אַבְרָהָם בּוֹקוּבְזָה שְׁלִיט"א לְמִנְהַג מְלוֹי הַסּוֹפְגָנִיָּה בְּרַבָּה, כִּי מְלוֹי סּוֹפְגָנִיָּה, סִמְ"ךְ פ"א גִּימ"ל נו"ן יו"ד ה"י עוֹלָה בְּדִיוֹק כִּמְנַן רִיב"ה. וְכֵן סּוֹפְגָנִיָּה בְּגִימְטְרִיא רַבָּה. וְנִרְאֶה דְלָכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל שְׁמַמְלָאִים אֶת הַסּוֹפְגָנִיָּה בְּחֲנֻכָּה בְּרַבְּת תּוֹת, כִּי הַסּוֹפְגָנִיָּה מְסַמְלֶת אֶת הָאוֹת ה' רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שֵׁם הַנּוֹ"ה סוֹד הָעוֹלָם הַשְּׁמִינִי שְׁמַמְנוּ הָאוֹר שֶׁל חֲנֻכָּה, וְהַתּוֹת מְסַמֵּל אֶת הַמְּלָכוֹת, וּמְרַמָּזִים בְּזֶה אֶת הָאוֹר שֶׁל חֲנֻכָּה שְׁאוֹר הַשְּׁמִינִי שֶׁל אִמָּא עֲלָאָה מְאִיר יִשְׂרָאֵל לְמַלְכוּת. וְיֵשׁ חֲבוּר בֵּין הַסּוֹפְגָנִיָּה לַתּוֹת. וְכֵן רִיב"ת הַתּוֹת נְרַמָּזת בְּרַצָּף אוֹתִיּוֹת בְּפֶסוּק שְׁמַרְמָז על הָאוֹר שֶׁל חֲנֻכָּה: (תהילים קיט, צז) "מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרְתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי" וְהַפֶּסוּק שֶׁלפָּנָיו מְרַמָּז על הַחֲתוּל מִלְשׁוֹן תְּכֵלֵת, שְׁנִקְרָא ק"ץ: "לְכָל תְּכֵלֶה רְאִיתִי קָץ רַחֲבָה מִצְוֹתְךָ מְאֹד". וְכֵן יְדוּעַ מִצְדִּיקִים שְׁתוֹ"ת ר"ת תּוֹרָה וְתַפְלָה. וְכֵן נִרְאֶה שֶׁיֵּשׁ רִמָּז על הַקָּשֶׁר שֶׁל דָּוִד עִם הַרְבֵּה בְּמִלָּה "רִיבָה" מִלְשׁוֹן רִיב שְׁמוּפִיעַ רַק בְּסִפְרֵי תְהִלִּים שְׁאֵמֵר דָּוִד וְלֹא מִזְכָּרֶת בְּמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים בְּתנ"ך: (תהילים לה, א) "לְדָוִד רִיבָה".

"רִיבָה רִיבָה". "רִיבָה רִיבָה".

שְׁמַעְתִּי שְׁסוֹפְגָנִיָּה אוֹתִיּוֹת פִּסְגָּנִיָּה שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מְלֶאךְ שְׁמַעְלָה אֶת הַתְּפִלוֹת מֵהַמְּלָכוֹת שֶׁל שְׁבוּרֵי הַלֵּב לְעוֹרֵר רַחֲמִים בְּעוֹלָם, כְּמוּבָא בְּזֵהר (ח"ב ר"א). וְכֵן סּוֹפְגָנִיָּה נְרַמָּזת בְּנוֹטְרִיקוֹן יַחֲיד בְּתנ"ך בְּאוֹת שְׁלִישִׁית הַפּוּכָה בְּדַבְרֵי דָּוִד הַמְּלֶאךְ על הַחֲבוּר לְעוֹלָם הַשְּׁמִינִי: (תהילים יב, א) "לְמִנְצַחַת על הַשְּׁמִינִי מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חֶסֶד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם". וְכֵן מוּבָא מִרְבֵּי מִימּוֹן אֲבִיו שֶׁל הַרְמַב"ם שְׁאֲכִילַת סּוֹפְגָנִיּוֹת בְּחֲנֻכָּה הִיא סְגֻלָּה לְפָרְנֶסָה וְכָל הַיְשׁוּעוֹת, וּבְפֶרֶט כְּשִׁמְכִינִים אוֹתָם עִם הַרְבֵּה שֶׁמֶן. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' מֹשֶׁה חַיִּים יַעֲקֹב שְׁלִיט"א שְׁסוֹפְגָנִיָּה אוֹתִיּוֹת סו"ף ג'ן ל"ה הִינּוּ רִמָּז על הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁאֵדָם וְחֻנָּה בְּאוֹר אֱלֹהֵי אַחֲרֵי שִׁצְאוֹ מִגֵּן עֵדֶן, וְלָכֵן נְרַמָּז הָעוֹלָם הַזֶּה בְּסוֹפְגָנִיָּה, שְׁצָרִיךְ לְהִזְהַר לֹא לְהַתְּלַכֵּךְ כְּשִׁאוּכָלִים אוֹתָהּ, וְהַעֲקֹר לְהַגִּיעַ לְרַבָּה שְׁבַפְנִים, הִינּוּ לְנִקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁהִיא תְּכֵלֵת הַיְרִידָה לְעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' מ. שִׁיפְמָן שְׁלִיט"א שְׁסוֹפְגָנִיָּה נוֹטְרִיקוֹן נִס גְּדוֹל הִלָּה פָּה. וְכֵן סּוֹפְגָנִיָּה בְּאֲח"ס בִּט"ע עוֹלָה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

מְצִינּוּ בְּזֵהר (ויחי ריז) "וְאֵם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוּנִים שְׁנָה", שְׁכַתֵּר הַגְּבוּרָה שְׁמִינִי הוּא. הִינּוּ שֶׁהָעוֹלָם הַשְּׁמִינִי שֶׁהוּא סְפִירַת הַבֵּינָה הוּא שְׂרָשׁ מִדַּת הַגְּבוּרָה שֶׁהִיא הַמְשָׁךְ קוֹ הַשְּׁמָאל שֶׁמְשַׁתְּלָשֵׁל מִסְפִּירַת הַבֵּינָה. וְכֵן יִצְחָק הַמְּסַמֵּל אֶת מִדַּת הַגְּבוּרָה, בְּגִימְטְרִיא שְׁמוּנָה פְּעָמִים שֵׁם הַנּוֹ"ה. וְכֵן יִצְחָק הִלָּה הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׁנַמּוּל לְשִׁמוּנָה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהר

(תיקונים כח:) שמיני בהודאה, וזה הוא ודאי, ובו שבח משה "אז" זה הוא שכתוב "אז ישיר משה" והוא שמונה ימי מילה, והוא הוד שמונה ימי חנכה, ומיד שעלה זית טרף בפיה שרה כ"ה על ישראל בכ"ה כסליו, וזה הוא חנכה חנ"ו כ"ה. רואים שהזהר מקשר את הספירה השמינית שהיא ספירת ההוד, עם חנכה ומילה ושירת קריעת ים סוף, ועם ענין הזית. ומבאר לדברינו דהשמיני הוא בחינת בינה שהיא הספירה השמינית מלמטה למעלה בתחלת קו השמאל, לכן הוא מתקשר עם ספירת ההוד שהיא השמינית מלמעלה למטה בסיום קו השמאל. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שספגני"ה נרמזת בסנון אותיות יחיד בתנ"ך בדברי רבקה לאליעזר: (בראשית כד, כה) "ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש". ונראה לבאר שרבקה רמזה לאליעזר שהיא מתאימה ליצחק שהוא שרש מדת הגבורה, ויש לו קשר לסופגניות של חנכה, לכן נרמזו האותיות ספגני"ה שמתאימות ליצחק. וכן הריבה ששמים בסופגניה בגימטריא גבורה עם הכולל, היינו סוד המתקת הגבורות כשעוטפים אותם עם החסדים, דומה לאכילת הקרעפלאך בערב יום כפור. לכן זה עם הכולל שהוא השרש בעולם השמיני שממתיק. וכן רבקה יש בה אותיות רב"ה. וכן רבה בגימטריא ספגני"ה ובגימטריא יצחק. וכן הפסוק: "ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון" הוא פסוק מספר 617 מתחלת התורה כמנן גבורות, והמלה גבורות עם שני וו"ם מופיעה רק שתי פעמים בכל התנ"ך, ואחת מהן בענין המתקת הגבורות: (תהלים קו, ב) מי ימלל גבורות יהו"ה ישמיע כל תהלתו". והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שאם נחנתך את המספר של שם חת"ך ל2 נקבל מספר סופגני"ה, כי שם חת"ך מסמל את השפעת מדת הגבורה שחותכת שפע, וכאן טמונה המתקת הגבורה, לכן חותכים את הסופגני"ה וממלאים בה שפע מתוק של רבה.

קווי ה' המצפים לישועה זוכים לקבל

קצת משמחת הגאולה היום

מובא ב'תנא דבי אליהו רבה' (פרק ג) אמרו חכמים כל דבר שעתיד להיות בסוף כבר נעשה מקצתו היום; לעתיד יהא ישיבה להקדוש ברוך הוא בבית המדרש שלו וצדיקי עולם באור פניהם יושבין לפניו, כבר נעשה מקצת ישיבה לצדיקים בעולם הזה לדוד מלך ישראל והיה מאיר פנים בהלכה אל הצדיקים היושבים לפניו. וכן לעתיד יהא לצדיקים חיהם שלא בצער ושלא ביצר הרע לימות בן דוד ובעולם הבא, כבר נעשה

מקצת חיים שלא בצער ושלא בניצר הרע אל הצדיקים בעולם הזה ואלו הן אברהם, יצחק ויעקב ויעבץ ויתרו וכל הדומה להן. לעתיד יהא הקדוש ברוך הוא מחיה המתים בין לימות בן דוד בין לעולם הבא כבר נעשה מקצת תחית המתים על ידי הצדיקים בעולם הזה על ידי אליהו ואלישע ויחזקאל בן בוזי הכהן, לעתיד יהא כבוד ועז לצדיקים בעולם הבא כבר נעשה מקצת כבוד ועז לצדיקים בעולם הזה זה יהושפט מלך יהודה. לעתיד יהא אכילה ושתיה ושמחה לצדיקים, כבר נעשה לצדיקים בעולם הזה לשלמה מלך ישראל. לעתיד יהא דם ובשר ושבר גוג ומגוג ולעפר"ם על הרי ישראל, כבר נעשה מקצת דם ובשר ושבר על לוחצינו כמו שעינינו רואות בכל יום תמיד. הינו שמי שעינינו רואות את כל מה שקורה בעולם; את תהליכי הגאולה והצפיה לישועה, הוא זוכה כבר היום לראות בעיניו את אור הגאולה מתנוצץ בעולם שנעשה מקצת האור היום בהכרתת אויבינו. ועוד מובא שם (פרק יח) "קומי רני בלילה" אין רננה זו אלא שמחה שנאמר "רנו ליעקב שמחה", ואומר "רני ושמחי בת ציון", רני ברננות הרבה ושמחי בשמחות הרבה, מפני מה "כי הנני בא ושמכתי בתוכך וגו'", ברוך המקום ברוך הוא שפחר בחכמים ובתלמידיהם ומקים עליהם במדה שאדם מודד מודדו לו כמו שהם יושבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות בכל יום וחוזרין ושונין לשם שמים ויראת שמים בלבבם ומחזיקין דברי תורה על פיהם ומקבלין עליהם בשמחה על מלכות שמים, כך כפיכול הקדוש ברוך הוא נותן להם שמחה לצדיקים בעל כרחם שלא בטובתן שנאמר "נתת שמחה בלבי מעת דגנמ ותירושם רב". ואומר "וקני ה' יחליפו כח יעלו אבר פנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפרו". דבר זה עתיד להיות בסוף ונעשה מקצתו היום. רואים שקני ה' זוכים לקבל קצת משמחת הגאולה היום, למרות שהם אבלים בגלות ואינם רוצים לשמוח, ה' מקריחם בעל כרחם לשמוח ולקבל מקצת מהאור היום כדי שקוני ה' יחליפו כח וכו'.

מובא בספר 'פלא יועץ' שאדם יכון כשאומר 'כי לישועתך קוינו כל היום' שה' יושיעו מהצרות שהוא נמצא בהם עכשו, וכפי שבארנו שאפשר למשך מהישועה הכללית ישועות פרטיות להיום לאלו שמצפים לישועה, ונביא את דבריו: (תשועה) "תשועת ה' כהרף עין" ואחד מן השאלות ששואלין ליום הדין הוא צפית לישועה, ולא על הישועה מן הגלות בלבד הוא שצריך להיות יושב ומצפה, אלא על כל צרה שלא תבא יבטח בשם ה' וישען באלקיו שיצילהו מצרתו. והבוטח בה' באמת חסד ה' יסובבנהו. וכבר כתבו משם האר"י שבאומרו בכל יום תפלת י"ח 'כי לישועתך קוינו כל היום' הן בכלל יכון על הצרה שעומד בה באותו יום שהוא מצפה לתשועת ה' ויש בזה תועלת נפלא.

מֶן הַמְּשִׁיחַ רַבִּי דָן סָגַל שְׁלִיט"א מִשְׁתַּתֵּף בְּכִינוּס לְבַקֵּשׁת הַגְּאוּלָּה ר"ח טַבַּת תְּשַׁפ"ד בִּירוּשָׁלַיִם

מֶן הַמְּשִׁיחַ שְׁלִיט"א מְגִיעַ לְכִינוּס

חלק מהקהל בכינוס בירושלים

כינוס לבקשת הגאולה בשכונת נוה יעקב ר"ח טבת תשפ"ד בראשות הג"ר ישראל יצחק זילברמן שליט"א

כינוס לבקשת הגאולה בחיפה ער"ח טבת תשפ"ד בראשות הג"ר אליעזר גרוסמן שליט"א והג"ר יעקב אברג'ל שליט"א והג"ר יחיאל במברגר שליט"א

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגָּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתְּלַמִּידֵי חֻכְמַיִם שֶׁלֹּא לָמְדוּ קְבָלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ. רַבְּנוּ ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעוונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.**

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכַתִּיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מַלְכוּת שְׁמַיִם, "וְאֵת דָּוִד מַלְכָם" זו מַלְכוּת בְּיַת דָּוִד, "וּפְחָדוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבֵר" זֶה בְּיַת הַמְּקַדָּשׁ. רוֹאִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בֶּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת